

slag om en Forhøjelse af Statsbanetaksterne og et Forslag om Forøgelse af Taksten for visse Forsendelser under Postvæsenet.

Naar jeg maa foreslaa at skaffe Staten en forøget Indtægt ved nye Afgifter og Skattelove, ligger det simpelthen i, at Staten har mistet og bestandig mister Indtægt. Hvis dette ikke var Tilfældet, vilde disse nye Skatter vel for en stor Del kunne være undgaaet. Men Forholdet er f. Eks. dette, at Toldindtægten svinder i høj Grad. I de 5 Maaneder, der er gaaet af indeværende Finansaar, nemlig fra 1. April til 1. August, er Toldindtægterne gaaet ned med 4,6 Mill. Kr. At de ikke i de første Maaneder af Aaret svigtede stærkt, ligger for en stor Del i Kreditoplagsforholdene. Toldindtægterne i indeværende Finansaar vil da efter al Rimelighed gaa ned med omtrent 12 Mill. Kr., og da de normalt beløber sig til 38 Mill. Kr., er et Svind af 12 Mill. Kr. særdeles føleligt, og jeg vil ikke indestaa for, at det ikke kan blive større, efterhaanden som alle Indførsler standser eller direkte forhindres ved de af Verdenskrigen skabte Forhold. Jeg kan dernæst nævne, at Spiritusafgiften er faldet bort, endvidere, at Fragtafgiften er faldet bort, endvidere, at en Indtægt som „Børsskatten“, det populære Navn for Stempelafgiften ved Overdragelse af Værdipapirer, i de første 3 Maaneder af indeværende Finansaar gik ned til mindre end Halvdelen af, hvad den indbragte i Fjor. Børsskatten gav i Fjor i det første Kvartal 3 Mill. Kr. og har i det første Kvartal af indeværende Finansaar givet 1,4 Mill., og saa var den endda ikke i Fjor i første Kvartal fordoblet, som den senere blev — ved en Lov af 19. August i Fjor blev jo Børsskatten fordoblet fra den 1. September —, alligevel har der været et Svind i Indtægten, og dette Svind kan blive større. Dette gør, at jeg, som sagt, maa fremsætte saadanne Skattelove, og at disse hænger sammen med det Statslaan, som her er foreslaaet, saaledes at det ene ikke kan tages uden det andet.

Til disse Skattelovforslag maa jeg endnu regne Lovforslaget om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden, som nu hviler i et Udvalg i Landstinget; og naar min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, stiller Forslag om, at Statsbanetaksterne skal forøges, baade Persontaksterne og Godstaksterne, er dette Lovforslag i Virkeligheden allerede tilsagt fra min Side i Landstinget ved en Forhandling, der førtes om Merindkomstskatten,

den overordentlige Indkomstskat, ud fra den Betragtning, at hvis Ejendomsskylden kunde føres igennem, var Regeringen villig til at stille Forslag om Statsbanetaksternes Forøgelse. Dette sker nu paa den Maade, at der direkte fremsættes et Lovforslag derom af Ministeren for offentlige Arbejder. Men det er altsaa en Forudsætning hos Regeringen, at da ogsaa Lovforslaget om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden, som ganske sikkert maa ændres fra 1917 til 1918, tages op til Behandling i det høje Landsting. Her i Folketinget er jo Lovforslaget vedtaget.

Det første Lovforslag, jeg dernæst skal tillade mig at nævne, er *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Formue- og Indkomstskatten*. Dette Lovforslag er affattet i Lighed med den Tillægsskat, der sluttede sig til den overordentlige Indkomstskat, Merindkomstskatten, som den anden Afdeling af den Lov, der vedtoges i Maj Maaned. Der foreslaas Tillægsskat baade for Personer og Aktieselskaber. Grænsen er sat noget anderledes end hidtil. Medens det i Maj gik ud paa, at alle Personer, der ikke rantes af den overordentlige Merindkomstskat, skulde sættes i en Tillægsskat, rammer Lovforslaget her alle Skatteydere over en vis Indtægts- og Formuegrænse. Denne Grænse er sat noget lavere end ved den tidligere Tillægsskat, idet den for Personers Vedkommende er sat til 6,000 Kr., altsaa Indkomster over 6,000 Kr. skal beskattes, medens Tillægsskatten kun ramte Personer, der havde Indkomster over 8,000 Kr., og den er for Formuens Vedkommende sat til 15,000 Kr., medens Tillægsskatten begyndte ved Formuer paa 24,000 Kr. Men jeg mener, at det, som Forholdene er — saaledes som Statskassen i Øjeblikket er trængende —, er nødvendigt eller naturligt i alt Fald at gaa saa langt ned.

For Personer foreslaas Tillægsskatten altsaa at begynde med 6,000 Kr. for Indkomstens Vedkommende og med en Skatteprocent af 0,90 stigende til 4,50 for Indtægter over 100,000 Kr., d. v. s., at den gennemsnitlig — der er nogle smaa Nuaner i det — er $\frac{1}{3}$ af den nuværende Indkomstskat. Hvad Formuen angaar, gaar Lovforslaget helt igennem ud paa en Fordobling af Skatten, dog saaledes, at Formuer, hvor Skatteydere ikke har en Indtægt af 2,000 Kr. eller ikke over 2,000 Kr., ikke beskattes. Der findes en lignende Undtagelse i Loven om den overordentlige Indkomstskat. For Selskaber retter Beskatningen sig efter Indkomstens For-